

medlemmer, at her ønsker Det Konservative Folkeparti at få professionelle personer med ledelseserfaring fra den private sektor ind, altså ikke embedsmænd og ikke politikere.

Det Konservative Folkeparti har givet udtryk for, at vi er villige til at tilføre sygehusene flere ressourcer. Men vi forudsætter, at der stilles krav om, at der nu gøres op med de eksisterende overenskomster, således at arbejdet kan tilrettelægges fleksibelt, og således at de stive faggrænser fjernes. Det er både et spørgsmål om, at de eksisterende ressourcer udnyttes optimalt, og at de ekstra ressourcer kommer patienterne til gode: Flere behandlinger, bedre kvalitet, bedre uddannelse af personalet, bedre forskning og et udstyr på vore sygehuse, som er up to date.

Vi ser dette projekt som værende den isbryder, der nu kan sikre tidssvarende overenskomster ikke blot inden for HS, men samtidig sandelig også i det øvrige sygehusvæsen. Vi mener, at det er ganske afgørende, at HS ikke bliver lønførende, således at det bliver en magnet, der tiltrækker personale på bekostning af andre sygehusvæsenere.

Ganske store statslige midler skal over en periode tilføres HS. Vi vil gerne drøfte økonomien, og vi vil gerne have sikkerhed for i det fremsatte lovforslag, at denne konstruktion økonomisk ikke berører de andre sygehuskommuner. Men jeg vil gerne have en garanti for, at der ikke gennem ændrede udligningsordninger sker en reduktion af midlerne i de øvrige sygehuskommuner som følge af dette lovforslag.

Vi ønsker, der skal være forvaltningsrevision, altså en kritisk revision. Der er meget store statslige indskud i dette foretagende, og det er såmænd ikke nyt, at Det Konservative Folkeparti går ind for forvaltningsrevision. Det har vi gjort i forbindelse med forslag om at indføre lignende ordninger både i amter og kommuner. Vi mener, det vil være relevant, at det er Rigsrevisionen, der netop på baggrund af de meget store statslige tilskud foretager denne opgave.

Det er naturligvis vigtigt, at vi ikke her får en konstruktion, så de enkelte borgere ikke ved, hvad der foregår. Vi mener, det er vigtigt at præcisere åbenheden, og jeg hæfter mig ved, at såvel offentlighedsloven som forvaltningsloven skal være gældende for området.

Den konservative gruppe ser HS som muligheden for at skabe noget nyt, der kan blive en model for en videreudvikling også i andre regioner. Det Konservative Folkeparti kan principielt tilslutte sig forslaget. Vi har en lang række

spørgsmål, vi vil drøfte med regeringen, og vi forventer et forhandlingsforløb med dem, der skal bære forslaget igennem. Vi vil også støtte vedtagelsen af aktstykket.

Anni Svanholt (SF):

I SF var vi meget opmuntret over det, vi kunne læse i pressen den 6. oktober 1994 om regeringens planer om en kommunalreform i hovedstaden. Vi opfattede det som et signal til, at nu måtte planerne om Hovedstadens Sygehusfællesskab helt være opgivet. Og det passede os vældig godt, for vi går ind for, at vi skal have en kommunalreform i hovedstaden. Det er det eneste, der virkelig kan løse de problemer, der er på sygehusområdet.

Men pludselig så vi så – og blev meget overraskede over – at regeringen fremlagde et aktstykke i oktober måned og på den måde ville starte Hovedstadens Sygehusfællesskab gennem et aktstykke i Finansudvalget – en meget ejendommelig fremgangsmåde, for det her er jo ikke bare sådan en lille, ubetydelig sag.

Vi synes, at Hovedstadens Sygehusfællesskab er et meget stort projekt, og vi kan ikke acceptere, at man sådan ad bagdøren får startet det selskab, uden at vi har haft en offentlig debat i Folketingssalen om selve lovforslaget. Det er baggrunden for vores beslutningsforslag.

I øvrigt handler det her jo i høj grad om, hvordan vores sygehusvæsen skal styres, og om det skal være folkevalgte, der direkte er valgt af folket, der skal varetage en så stor og væsentlig opgave.

Det synes vi i SF er meget vigtigt, og derfor synes vi, at Hovedstadens Sygehusfællesskab er meget problematisk. Som sagt er det et selskab, som får ansvar for mange penge. Det drejer sig om 7,3 mia. kr. og om knap 20.000 mennesker, der skal være ansat dér, og det svarer nok til 20 pct. af det samlede sygehusvæsen i Danmark.

Vores indvendinger imod det er i høj grad, at det skal styres i et meget lukket system uden direkte folkelig kontrol. Det bliver styret af en bestyrelse, som er indirekte valgt, og uden at den er direkte ansvarlig over for eller i direkte dialog med befolkningen. Der kan nemt ske det, at der opstår en ansvarsforflygtigende situation. Sygehusvæsenet, som er og bliver en meget stor og væsentlig opgave i vores samfund, er så taget ud af den politiske prioritering og bliver uden direkte sammenhæng med beslægtede områder – her er Københavns Amt, som jo har ansvaret for en række store sygehuse, jo heller ikke med.